

Forstel paa Formuernes Bestaaffenhed. De, som have de faste Ejendomme der, ville omtrent falde sammen med dem, der have Formue; Løse Formuer ere ikke saa almindelige der paa Egnen som i andre Egne, og der er derfor mindre Betænkelighed ved at fastslaa denne Regel i disse Egne. Hvor det derimod ikke er Tilfældet, maa de ærede Medlemmer erindre, at naar vi have den nuværende Hartkornsbetættning, saa vil man let komme til i Egne, hvor Formuen er mangesidig, har mange forskellige Stikkelser, at ramme den Del af Formuen, som bestaar i faste Ejendomme, aldeles ubillig haardt, medens man ikke i samme Grad vil komme til at ramme den Formue, der ikke bestaar i faste Ejendomme, idet den jo nemlig ikke har Hartkornsbetættningen forlods paa sig. Paa den anden Side er der i andre Egne af Landet — maaste ogsaa i Vestjylland, det tør jeg ikke benægte — en Række af Indtægter, som man ikke vil faa med i det Omfang, som en retfærdig Betættning vilde kræve. Der er ingen Tvivl om, at vi i Praksis, navnlig i Landkommunerne og for øvrigt ogsaa i Købstæderne, ere inde paa en Betættning af Indtægten efter stigende Skala i en for ærede Medlemmer maaste forbausende Grad. Dersom De ville forsøge paa at stille det op i en virkelig Beregning, dersom De ville prøve paa at spørge, hvorledes en af vore Sognekommuners Vigning vilde tage sig ud, dersom den stilledes op i Forhold til angivne Statteindtægter, saa vilde De komme til et forbausende Resultat, naar De saa, hvad man naar i Retning af stigende Skala, i alt Fald indtil et vist Trin. Jeg vil straks gøre opmærksom paa, at der er en Grænse, hvorover denne stærke Stigning ikke kommer, men der er ingen Tvivl om, at man rammer i Landkommunerne hele Mellemklassen ganske særdeles haardt gennem en stærkt stigende Skala. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at der i Forslaget under Nr. 8 ikke er Plads for nogen saadan; efter det vilde der ikke være Rum for at beskætte efter en stigende Skala paa Indtægten, og jeg tror, at dersom man førte dette ud i Praksis, vilde det i mange Egne af Landet vække en ikke ringe Misforståelse, idet man vilde faa at se, at det praktiske Udbytte af en Vigning efter denne Regel vilde komme til at lette de store Indtægter i forholdsvis høj Grad, medens man vilde

komme til at ramme den faste Ejendom saa meget haardere. Jeg siger dette som Vidnesbyrd om, at jeg tror ikke, at vi ved Regler, vedtagne her og gældende for alle Kommuner, vilde komme til at ramme det retfærdige, det er ikke muligt at opstille noget, der kan være fælles Regel for hele Landet i den Henseende. Jeg tror det ikke. Det er nødvendigt, at vi tage Hensyn til de lokale kommunale Forhold i de forskellige Kommuner i Landet, thi Forholdene ere der indbyrdes saa forskellige, at en fælles Regel ikke kan gennemføres over alt. Naar jeg derfor stulde tænke mig, at man kunde naa til Gennemførelse af en Skattevedtægt, saa maatte jeg ubetinget forudsætte, at der blev givet Spillerum for Kommunerne til at indrette disse Skattevedtægter efter Kommunerens Behov inden for visse, ja jeg kan godt forudsætte, tillige af Lovgivningen fastsatte Grænser. Men som sagt, jeg tror ikke, at det i og for sig er hensigtsmæssigt at komme ind paa hele Spørgsmaalet om Skattevedtægter for Landkommunerne, og endvidere anser jeg det ikke for nødvendigt for denne Sags Gennemførelse. Jeg skal derfor tilraade det høje Ting at stemme med det Flertal, der foreslaar at lade § 2 udgaa, baseret paa den Interesse, man har af at bevare Formue- og Leilighedsstatten i Landkommunerne uantastet. — Endringsforslag under Nr. 10 gaar ud paa at udstemme §§ 3 og 4, de høre nemlig sammen. I §§ 3 og 4 i Lovforslaget er der foreslaaet indført en ny Overligningskommission for Landkommunerne. Det er alle ærede Medlemmer bekendt, at Overligningskommissionen for Sognekommunerne jo nu er Amtsraadene. Jeg kan ikke indrømme, der er slet ingen Grund til at kassere Amtsraadene som Overligningsmyndighed. Jeg vil føje til, at maa jo meget vel kunde tænke sig en Overligningsmyndighed, som kunde tilfredsstille rimelige Krav, lige saa godt som de nuværende Amtsraad, men det høje Ting maa erindre, at Amtsraadene nu ere sammensatte paa en saadan Maade, at Interesserne, de smaa og de store, ved dets Sammensætning ere arbejdede paa en saadan Maade over for hinanden, at en Afgørelse kun kan finde Sted ved en Overenskomst, og jeg tror ikke, at enten fra det ene Synspunkt eller fra det andet vilde det være muligt, at faa en saadan Overlig-